

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

4. března 2010*

Ve věci T-409/06,

Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd, se sídlem v Hui Yang City (Čína), zastoupená I. MacVayem, solicitor, R. Thompsonem, QC, a K. Bealem, barrister,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou H. van Vlietem a T. Scharfem, jako zmocněnci,

Evropskou konfederací obuvnického průmyslu (CEC), se sídlem v Bruselu, původně zastoupenou P. Vlaemminckem, G. Zonnekeynem a S. Verhulstem, poté Vlaemminckem a A. Hubertem, advokáty,

a

BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas, se sídlem v Monte Urano (Itálie), a šestnácti dalšími vedlejšími účastnicemi řízení, jejichž jména jsou uvedena v příloze, zastoupenými G. Celonou, P. Tabellinim a C. Cavalierem, advokáty,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006, o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1), v rozsahu v němž se týká žalobkyně,

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Papasavvas (zpravodaj) a A. Dittrich, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kantza, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Článek 1 odst. 1, 2 a 4 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) v platném znění (dále jen „základní nařízení“) uvádí:

„1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.

2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženího do Společenství nižší, než je při běžném obchodu srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu ve vývozní zemi.

[...]

4. Pro účely tohoto nařízení se výrazem ‚obdobný výrobek‘ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech s posuzovaným výrobkem nebo není-li takový výrobek k dispozici, jiný výrobek, který, ačkoliv není obdobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.“

2. Podle čl. 2 odst.1 prvního pododstavce základního nařízení, „se běžná hodnota obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacené nebo mají být zaplacené nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“.
3. Co se týče podmínek přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH“), čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení stanoví:

„V rámci antidumpingového šetření dovozu z [...] Čínské lidové republiky [...], se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se prokáže na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců [...], že při výrobě nebo prodeji daného

obdobného výrobku převažují pro výrobce nebo více výrobců podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).“

4 Podle čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení:

„Žádost podle [čl. 2 odst. 7 písm. b)] musí být podána písemnou formou a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, tzn. jsou-li splněna následující kritéria:

- společnosti rozhodují o ceně, nákladech a o vstupech, včetně např. surovin, nákladů na technologie a pracovní síly, výroby, prodeje a investic na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti; přitom se musí náklady nejdůležitějších vstupů zakládat na tržní hodnotě,

[...]

Rozhodnutí o tom, zda výrobce splňuje výše uvedená kritéria, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření po zvláštní konzultaci poradního výboru a poté, co výrobní odvětví Společenství dostanou možnost zaujmout stanovisko. Toto rozhodnutí platí pro celé řízení.“

5 Podle čl. 9 odst. 5 druhého pododstavce a čl. 9 odst. 6 základního nařízení:

„5. [...]

V případě použití čl. 2 odst. 7 písm. b) se však stanoví individuální clo pro vývozce, kteří prokážou na základě řádně odůvodněných žádostí, že:

- a) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou svobodně repatriovat základní kapitál a zisky;
- b) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny;
- c) většinu akcií vlastní soukromé osoby a státní úředníci zasedající ve správní radě nebo zastávající klíčové řídicí funkce jsou buď v menšině, nebo je společnost dostatečně nezávislá na státní intervenci;
- d) převod směnných kursů se provádí podle tržních kursů a
- e) státní intervence není takového rozsahu, aby umožňovala obcházení individuálních antidumpingových opatření.

6. Pokud Komise omezí své šetření podle článku 17, nesmí být antidumpingové clo uloženo na dovoz vývozcům nebo výrobcům, kteří se přihlásili podle článku 17, ale kteří nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné rozpětí dumpingu, které bylo zjištěno u stran tvořících vzorek. [...] Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo.“

6 Článek 2 odst. 8 a odst. 9 první pododstavec základního nařízení stanoví:

„8. Vývozní cena je skutečně zaplacená cena, nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství.

9. Neexistuje-li vývozní cena [...], lze vývozní cenu spočítat na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupci nebo, pokud výrobek není prodán nezávislému kupci, nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.“

7 Článek 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení stanoví:

„10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodejů uskutečněných v co nejkratších časových intervalech, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Není-li srovnatelnost takto zjištěných běžných hodnot a vývozních cen uvedena, provedou se pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen [...]“

8 Podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení:

„Pokud ustanovení upravující [spravedlivé] srovnání nestanoví jinak, bude existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle stanovena na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů nebo srovnáním běžné hodnoty a vývozních cen v jednotlivých obchodních případech navzájem. Běžná hodnota stanovená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami jednotlivých vývozních obchodů, jestliže se struktura exportních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo časovými obdobími a jestliže metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevyklučuje výběr kontrolního vzorku podle článku 17.“

9 Co se týče zjišťování újmy, čl. 3 odst. 2, 3 a 6 základního nařízení stanoví:

„2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkoumání jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. [...] Pokud jde o účinek dumpingových dovozů na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobní odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingových dovozů nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.“

10 Podle čl. 9 odst. 4 poslední věty základního nařízení „antidumpingové clo nesmí být vyšší než dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno, a musí být nižší než toto rozpětí, pokud takové menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.“

11 Co se týče techniky výběru vzorku, čl. 17 odst. 1 a 3 základního nařízení stanoví:

„1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodních operací příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodních operací, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán.“

[...]

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočítá se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.“

12 Na základě čl. 18 odst. 1, 3, 4 a 6 základního nařízení:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

[...]

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je strana, která je předložila, okamžitě zpravena o důvodech jejich odmítnutí a je jí dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je

třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

[...]

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nebudou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.“

- ¹³ Podle přílohy II, bodu 3 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (GATT) (Úř. věst. L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „anti-dumpingový kodex z roku 1994“), obsažené v příloze 1 A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst., L 336, s. 3):

„3. Při vypracování zjištění by měly být vzaty v úvahu všechny ověřitelné informace, které jsou řádně předloženy, takže mohou být bez mimořádných potíží použity při šetření, které jsou předloženy včas a případně dodané na mediu nebo v počítačovém jazyce, stanoveném úřady [...]“

- ¹⁴ Článek 20 odst. 1, 2, 4 a 5 základního nařízení stanoví:

„1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu a/nebo vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se závažných

skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. Poskytnutí informací je nutno si vyžádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace musí být poskytnuty písemně co nejdříve.

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

[...]

4. Konečné informace musí být poskytnuty písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.

5. Ke stanoviskům obdržným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.“

Skutečnosti předcházející sporu a napadené nařízení

- 15 Žalobkyně Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd je společnost vyrábějící a vyvážející obuv, která byla založena v roce 2000 v Číně.
- 16 Dovoz obuvi z Číny týkající se určitých tříd kombinované nomenklatury byl podřízen množstevnímu omezení, které pozbylo platnosti dne 1. ledna 2005.
- 17 Na základě podnětu, který podala dne 30. května 2005 Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC), zahájila Komise Evropských společenství antidumpingové řízení týkající se dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu. Oznámení o zahájení tohoto řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 7. července 2005 (Úř. věst. C 166, s. 14, dále jen „oznámení o zahájení“).
- 18 Vzhledem ke značnému počtu zúčastněných stran bylo v bodě 5.1 písm. a) oznámení o zahájení uvedeno, že bude použito techniky výběru vzorku podle článku 17 základního nařízení. V bodě 5.1. písm. b) oznámení o zahájení Komise dále upřesnila, že aby získala informace, které považuje za nezbytné pro své šetření, zašle dotazníky čínským a vietnamským vyvážejícím výrobcům zahrnutým do vzorků, jakož i orgánům vyvážejících zemí, které jsou dotčeny.
- 19 Žalobkyně navázala kontakt s Komisí tím, že jí dne 23. a 25. července 2005 dodala informace požadované podle bodu 5.1 písm. a), i) a e) oznámení o zahájení, aby byla zahrnuta do vzorku výrobců-vývozců, který tento orgán navrhoval vytvořit podle článku 17 základního nařízení, a aby jí byl přiznán STH nebo – kdyby jí přiznán nebyl – aby mohla požívat individuálního zacházení (dále jen „IZ“).

- 20 Vzhledem k tomu, že byla žalobkyně vybrána pro účast ve vzorku čínských vyvážejících výrobců, byla vyzvána odpovědět na dotazník Komise nejpozději do 12. září 2005, tedy k datu, ke kterému žalobkyně sdělila svou odpověď na uvedený dotazník.
- 21 Komise provedla šetření v prostorách žalobkyně mezi 4. a 7. říjnem 2005. Elektronickou poštou ze dne 21. října 2005 dodala žalobkyně Komisi konečný seznam prodejů na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce.
- 22 Faxovou zprávou ze dne 12. prosince 2005 sdělila Komise žalobkyni svůj předběžný závěr o její žádosti o STH/IZ. Pokud jde o kritéria týkající se rozhodování společností (viz bod 4 výše), Komise uvedla, že pokud jde o prodeje, žalobkyně byla podle svých stanov a své obchodní licence povinna vyvážet celou svou produkci a neučinila žádný krok, aby tuto situaci změnila. Z toho vyplývá, že žalobkyně byla pod značným vlivem státu, který prostřednictvím obchodní licence omezoval její činnost pouze na vývoz. Co se dále týče téhož kritéria, Komise uvedla, že pokud jde o repatriaci zisků, žalobkyně jí nemohla provést bez předchozího správního povolení. Za těchto podmínek a nehledě na skutečnost, že žalobkyně splňovala další kritéria uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, navrhla Komise zamítnout dotčenou žádost o STH.
- 23 Komise vyzvala žalobkyni, aby jí předala své případné komentáře k tomuto dokumentu do 19. prosince 2005, tedy k datu, ke kterému žalobkyně sdělila svá vyjádření. Pokud jde o vývoz celé své produkce, žalobkyně zdůraznila, že postupovala podle vlastního rozhodnutí a vycházela z úvah „správní vhodnosti“ vztahujících se k tomu, že se stala osobou povinnou k DPH, jakož i z okolnosti, že tyto výrobky byly určeny výhradně na trh Společenství a na trh Spojených států. Kromě toho žalobkyně předložila potvrzení úřadu pro vnější obchod a hospodářskou spolupráci oblasti Hui Yang města Hui Zhou (provincie Guangdong, Čína), podle kterého mohla volně měnit své stanovy, pokud jde o místo určení své produkce, aniž by čínské orgány ukládaly v tomto ohledu omezení. Co se týče repatriace zisků, žalobkyně zdůraznila, že řízení

o správním povolení bylo čistě formální, neboť mělo za cíl pouze kontrolovat platnost související dokumentace, to znamená dokumentace týkající se prohlášení o zisku, placení souvisejících daní, skutečnosti, že správa společnosti skutečně rozhodla o rozdělení zisků atd. Žalobkyně předložila na důkaz svých tvrzení oběžník čínské státní správy, jakož i právní posudek uvádějící upřesnění o používání tohoto oběžníku.

24 Komise odpověděla faxem ze dne 23. února 2006 a uvedla, že nemůže změnit své původní posouzení. Co se týče místa určení produkce žalobkyně, Komise zdůraznila, že předložená vyjádření nezpochybovala skutečnost, že jí bylo během období šetření zakázáno prodávat na čínském trhu a že jakákoliv změna této situace byla podřízena předchozímu povolení státu. Co se týče repatriace zisku, Komise vzhledem k vysvětlení žalobkyně v tomto ohledu uznala, že související správní řízení nebylo zásadním zásahem státu ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení. Nicméně vzhledem ke zjištěním o místě určení výroby žalobkyně se Komise přidržela názoru, že žalobkyně nesplňuje uvedené kritérium. STH jí tudíž byl zamítnut.

25 Faxem ze dne 24. února 2006 informovala Komise žalobkyni, že nemůže vytvořit reprezentativní vzorek transakcí týkajících se prodejů na trhu Společenství za účelem výpočtu vývozních cen a cen CIF na hranice Společenství. Tato nemožnost byla způsobena tím, že údaje na seznamu prodejů žalobkyně na trhu Společenství obsahujícím jednotlivé transakce, který dodala, byly podstatně nadhodnoceny vzhledem k celkovým skutečným číslovům, což je okolnost, kterou žalobkyně potvrdila. Za těchto podmínek bylo dumpingové rozpětí vypočteno podle údajů dostupných v souladu s článkem 18 základního nařízení.

26 Komise vyzvala žalobkyni, aby jí do 6. března 2006 sdělila své případné komentáře k tomuto dokumentu, přičemž žalobkyně k tomuto dni podala svá vyjádření. V tomto ohledu žalobkyně zdůraznila, že výtky Komise byly formulovány tak nejasně, že

nemohla porozumět, v čem spočívá dotčené nadhodnocení. Žalobkyně dále nikdy nepotvrdila existenci nadhodnocení a několikrát vysvětlila, že její vývozy jsou prováděny prostřednictvím obchodních společností, které nejsou ve spojení, a proto je nemožné ve všech případech znát konečné místo určení výrobku. Navíc jsou všechny prodeje žalobkyně uskutečňovány s dodáním, takže žalobkyně nevlastní údaje o ceně CIF na hranice Společenství. Komise se nedovolávala nepřesností během inspekce na místě ani nenapadla přesnost shromážděných údajů. Za těchto podmínek žalobkyně napadá použití článku 18 základního nařízení za účelem výpočtu vývozní ceny nebo dumpingového rozpětí.

- 27 Dne 23. března 2006 přijala Komise nařízení (ES) č. 553/2006, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu (Úř. věst. L 98, s. 3, dále jen „prozatímní nařízení“).
- 28 Podle bodu 9 odůvodnění prozatímního nařízení se šetření dumpingu a újmy týkalo období od 1. dubna 2004 do 31. března 2005 (dále jen „období šetření“). Kontrola skutečností významných pro posouzení újmy se týkala období od 1. ledna 2001 do 31. března 2005 (dále jen „posuzované období“).
- 29 S ohledem na to, že bylo potřeba stanovit běžnou hodnotu pro výrobky čínských a vietnamských vyvážejících výrobců, kterým nebude případně moci být přiznán STH, byla za účelem stanovení běžné hodnoty na základě údajů ze srovnatelné země, v daném případě z Brazílské federativní republiky, provedena inspekce v prostorách tří brazilských společností (bod 8 odůvodnění prozatímního nařízení).
- 30 Co se týče dotyčného výrobku, z bodů 10, 11, 40 a 41 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že hlavně zahrnuje sandály, vysoké boty, vycházkovou a městskou obuv,

kteřé jsou všechny vyráběny se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně. Mimoto z bodů 12 až 31 odůvodnění prozatímního nařídzení vyplývá, že Komise z definice dotyčného výrobku vyloučila sportovní obuv vyráběnou speciální technologií (Special Technology Athletic Footwear) a že do ní zahrnula obuv pro děti.

- 31 Co se týče obdobného výrobku, Komise v bodě 46 odůvodnění prozatímního nařídzení učinila závěr, že dotyčný výrobek a obuv se svrškem z usně vyráběná a prodávána v Číně a Vietnamu a prodávána na vnitřním trhu, jakož i obuv se svrškem z usně vyráběná a prodávána v Evropském společenství výrobním odvětvím Společenství mají podobné základní fyzické a technické vlastnosti a použití a z pohledu uživatele jsou zaměnitelné. Podle bodu 52 odůvodnění prozatímního nařídzení jsou tudíž všechny druhy obuvi se svrškem z usně nebo z kompozitní usně, která se vyrábí a prodává v dotčených zemích a v Brazílii, a všechny druhy obuvi, kterou vyrábí a prodává výrobní odvětví Společenství na trhu Společenství, obdobné druhům obuvi vyvážené do Společenství z dotčených zemí.
- 32 Z bodu 57 odůvodnění prozatímního nařídzení vyplývá, že Komise v rámci stanovení dumpingu použila techniku výběru vzorku. Za tímto účelem vybrala vzorek zahrnující třináct čínských vyvázejících výrobců, kteří představují více než 20 % objemu čínského vývozu do Společenství. Podle bodu 8 písm. c) odůvodnění prozatímního nařídzení vytváří žalobkyně jedenáct společností v seznamu čínských vyvázejících výrobců zařazených do vzorku.
- 33 Podle bodu 69 odůvodnění prozatímního nařídzení byl žalobkyni zamítnut STH z toho důvodu, že nesplňovala první kritérium týkající se přijímání rozhodnutí bez podstatných zásahů státu (viz body 22 až 24 výše).
- 34 Co se týče žádosti o IZ, Komise v bodě 94 odůvodnění prozatímního nařídzení uvedla, že povinnost společnosti vyvážet celou nebo podstatnou část své produkce rovněž

znamená, že nespĺňuje kritéria uvedená v bodě 9 odst. 5 druhém pododstavci písm. b) základního nařízení (viz bod 5 výše).

- 35 Co se týče vývozní ceny, Komise v bodě 130 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že pokud se vývozy do Společenství uskutečňovaly prostřednictvím obchodních společností, které nejsou ve spojení, vycházely z cen výrobku v okamžiku, kdy dotčený výrobce prodával výrobek na vývoz obchodní společnosti, v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení (viz bod 6 výše).
- 36 Srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny vycházelo podle bodu 131 odůvodnění prozatímního nařízení z ceny ze závodu. V zájmu zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny byly připočítány úpravy týkající se rozdílů, které mají vliv na cenu a srovnatelnost ceny v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení (bod 132 odůvodnění prozatímního nařízení).
- 37 Co se týče újmy, Komise přezkoumala zejména cenové podbízení dovozní ceny. Za tímto účelem byly ceny CIF při dovozu na hranice Společenství po proclení upraveny nahoru, aby zohlednily náklady, které vznikly dovozcům ve Společenství, jako např. náklady na design, výběr surovin atd., a byly srovnány s cenami výrobního odvětví Společenství na úrovni „ze závodu“ a ve stejné obchodní fázi. Toto srovnání dalo podnět k rozpětí cenového podbízení ve výši 12,8 % pro obuv původem z Číny (body 167 a 168 odůvodnění napadeného nařízení).
- 38 Dopisem ze dne 7. dubna 2006 předala Komise žalobkyni podle čl. 14 odst. 2 a podle čl. 20 odst. 1 základního nařízení opis prozatímního nařízení a dokument obsahující informace o podrobnostech, které jsou základem důležitých skutečností a důvodů, na jejichž základě byla uložena prozatímní antidumpingová cla (dále jen „dokument

poskytující prozatímní informace“). Komise vyzvala žalobkyni, aby jí předala své případné komentáře k těmto dokumentům do 8. května 2006.

- 39 Elektronickou poštou ze dne 27. dubna 2006 si žalobkyně stěžovala na neúplný charakter informací uvedených v dokumentu poskytujícím prozatímní informace a zdůraznila údaje týkající se úpravy cen za účelem výpočtu dumpingu a cenového podbízení. Žalobkyně zopakovala své námitky v písemném vyjádření ze dne 8. května 2006.
- 40 Elektronickou poštou ze dne 16. května 2006 zdůraznila žalobkyně zejména, že zvýšení její vývozní ceny o 15 % z důvodu výdajů na výzkum a vývoj bylo nižší než úroveň skutečných výdajů vynaložených za tímto účelem, neboť nezohlednilo značné výdaje a marže obchodních společností, jejichž prostřednictvím někteří čínští výrobci uvádějí svou produkci na trh Společenství.
- 41 Faxem ze dne 7. července 2006 předala Komise žalobkyni podle čl. 20 odst. 2 až 4 základního nařízení dokument poskytující konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, které byly základem návrhu na uložení konečných antidumpingových cel.
- 42 V hlavě H tohoto dokumentu uvedla Komise své úvahy, pokud jde o konečná antidumpingová opatření, které budou předložena Radě Evropské unie. Co se týče druhu opatření, uvedla Komise zaprvé, že závazky ze strany výrobců neprodávat pod takovou cenovou výší, která by odstranila podstatnou újmu, kterou utrpěl průmysl Společenství, nepředstavovaly vhodná opatření, a zadruhé, že bylo třeba použít systému odložených cel (body 278 až 291 dokumentu poskytujícího konečné informace).

- 43 Pokud jde o systém odložených cel, Komise uvedla, že objem dovozu má významný negativní dopad na průmysl Společenství od 1. ledna 2005, dne ukončení množstevního omezení (viz bod 16 výše). Komise uvádí, že během prvních tří měsíců roku 2005, včetně období šetření (viz bod 28 výše), zaznamenal průmysl Společenství proporcionálně nejvýraznější propad v průběhu posuzovaného období, co se týče vícero ekonomických ukazatelů, jako jsou ziskovost, prodejní ceny, podíly na trhu, prodeje, zaměstnanost a výroba. Za těchto podmínek věnovala Komise zvláštní pozornost množstevnímu prvku dumpingových praktik při určení existence újmy. Měla tak za to, že pouze dovoz překračující určitý objem je příčinou újmy, a tedy zásah ve formě cel *ad valorem* není nezbytný pro obnovení podmínek poctivé soutěže. Proto by antidumpingová cla měla být použita pouze na množství dovážených výrobků přesahujících určitý roční objem. V projednávané věci je takový systém odložených cel přiměřený za účelem odstranění újmy v rozsahu, v němž zohledňuje účinky množstevního omezení a vyvažuje zájmy dotčených stran. Navrhovaná antidumpingová cla by tedy měla být použita na dovozy uskutečněné nad práh 140 milionů párů obuvi ročně pocházející z Číny. Tento objem reflektuje posouzení Komise o dovozech z Číny v roce 2005, při zohlednění množství dovezených v roce 2004 (body 285 až 287 a 291 dokumentu poskytujícího konečné informace).
- 44 Komise tak navrhla uložení konečného antidumpingového cla ve výši rovnající se míře odstranění újmy na dovozy uskutečněné nad práh 140 milionů párů obuvi ročně pocházející z Číny. Tato míra byla stanovena na úrovni cenového podbízení, totiž 23 % (bod 293 dokumentu poskytujícího konečné informace).
- 45 Komise vyzvala žalobkyni, aby jí zaslala své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace do 17. července 2006.
- 46 Dopisem ze dne 13. července 2006 předala žalobkyně Komisi opis své obchodní licence, jakož i rozhodnutí měnícího její předmět činnosti, podle kterého byly její

šetření měla být vzata v úvahu skutečnost, že některá dovezená množství nezpůsobila újmu. V důsledku toho množství, která nezpůsobila podstatnou újmu, měla být vzata v úvahu při určení úrovně odstranění újmy. V bodě 280 téhož dokumentu Komise uvedla metodu, kterou provedla.

- 49 Žalobkyně předala své komentáře k dokumentu poskytujícímu konečné informace dne 2. srpna 2006.
- 50 Dne 5. října 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 1472/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1, dále jen „napadené nařízení“). Na základě napadeného nařízení Rada uložila konečné antidumpingové clo z dovozu obuvi se svrškem z přírodní nebo kompozitní usně, s výjimkou sportovní obuvi, obuvi, která se vyrábí speciální technologií, pantoflů a ostatní domácí obuvi, a obuvi s ochrannou špičkou pocházející z Číny a spadající do vícero kódů kombinované nomenklatury (článek 1 napadeného nařízení). Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranici Společenství před proclením byla pro obuv pocházející z produkce žalobkyně stanovena na 16,5 %. Podle článku 3 napadeného nařízení platila tato sazba po dobu dvou let.
- 51 Co se týče definice obdobného výrobku, Rada potvrdila v bodech 40 a 41 odůvodnění napadeného nařízení závěry formulované Komisí v bodě 52 odůvodnění prozatímního nařízení (viz bod 31 výše).
- 52 Podle bodu 77 odůvodnění napadeného nařízení předložení pozměněných stanov dvěma čínskými vyvážejícími výrobci, které již neobsahují prodejní omezení, došlo příliš pozdě, aby je bylo možno vzít v úvahu. V té době totiž nezbýval dostatek času

k provedení inspekce na místě v souladu s čl. 16 odst. 1 základního nařízení. V každém případě tato omezení nebyla jediným důvodem, proč byl těmto společností zamítnut STH.

- 53 Zamítavý závěr vyplývající z prozatímního nařízení, pokud jde o získání STH žalobkyní, byl potvrzen v bodě 78 odůvodnění napadeného nařízení.
- 54 Co se týče žádosti o IZ, Rada v bodě 83 odůvodnění napadeného nařízení potvrdila zamítavý závěr, ke kterému Komise došla v bodě 94 odůvodnění prozatímního nařízení (viz bod 34 výše).
- 55 Co se týče vývozní ceny a jejího srovnání s běžnou hodnotou, Rada v bodech 123 a 138 odůvodnění napadeného nařízení potvrdila závěry Komise uvedené v bodech 128 až 133 odůvodnění prozatímního nařízení (viz body 35 a 36 výše).
- 56 Co se týče nezbytné úrovně cel za účelem odstranění újmy způsobené dovozem z Číny, Rada v bodech 296 až 301 odůvodnění napadeného nařízení, které převzaly body 275 až 280 obsažené v nové hlavě H dokumentu poskytujícího konečné informace (viz bod 47 výše), uvedla, že bylo třeba zohlednit specifika tohoto řízení, a zejména existenci množstevního omezení až do 1. ledna 2005. Jelikož množstevní omezení zabraňovalo tomu, aby průmysl Společenství utrpěl podstatnou újmu, zatímco nárůst dovozu po skončení tohoto omezení údajně měl za následek zvlášť citlivou újmu, měla Rada za to, že závažnou újmu mohl způsobit pouze dovoz přesahující určitý objem před odstraněním tohoto množstevního omezení. V důsledku toho prahová hodnota újmy stanovená na základě výsledků období šetření musela zohledňovat skutečnost, že určité objemy dovozu nezpůsobily podstatnou újmu. Tato

operace, která byla založena na hodnotě objemů dovozu v roce 2003, vedla pro vývoz z Číny k prahové hodnotě újmy ve výši 16,5 % na místo prahové hodnoty 23 %, která by podle bodu 295 odůvodnění napadeného nařízení byla použita, kdyby Rada nezohlednila konkrétní okolnosti projednávaného případu.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 57 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2006 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 58 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 2. dubna 2007 požádala Komise o vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Dopisem ze dne 4. října 2007 sdělila Komise Tribunálu, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.
- 59 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. dubna 2007 požádala CEC o vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Rady.
- 60 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 13. dubna 2007 požádaly Provincia di Ascoli Piceno (Itálie), Comune di Monte Urano (Itálie), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas a šestnáct dalších italských společností, jejichž jména jsou uvedena v příloze (dále jen „italští výrobci“), o vedlejší účastenství v projednávané věci na podporu návrhových žádání Rady.

- 61 Usnesením ze dne 4. září 2007 povolil předseda druhého senátu Tribunálu vedlejší účastenství Komise a CEC a italských výrobců. Naproti tomu bylo zamítnuto vedlejší účastenství Provincia di Ascoli Piceno a Comune di Monte Urano.
- 62 Poté, co se změnilo složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.
- 63 Návrhem došlým kanceláři Soudního dvora dne 4. října 2007 podaly Provincia di Ascoli Piceno a Comune di Monte Urano podle čl. 57 prvního pododstavce statutu Soudního dvora kasační opravný prostředek, kterým se domáhaly zrušení usnesení ze dne 4. září 2007 v rozsahu, v němž Tribunál v tomto usnesení zamítá jejich žádosti o vedlejší účastenství. Usnesením ze dne 25. ledna 2008, Provincia di Ascoli Piceno a Comune di Monte Urano v. Rada [C-461/07 P(I), nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí], zamítl předseda Soudního dvora tento opravný prostředek.
- 64 CEC a italscí výrobci předložili své spisy vedlejšího účastníka ve dnech 15. a 18. října 2007.
- 65 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval žalobkyni, Radu a Komisi, aby písemně odpověděly na několik otázek.
- 66 Dopisy došlými dne 2. února 2009 vyhověly tyto účastnice řízení organizačním procesním opatřením přijatým Tribunálem.

- 67 Dopisem ze dne 17. února 2009 požádala Rada, aby některé části odpovědi žalobkyně týkající se druhého žalobního důvodu, jakož i dokumenty k tomu přiložené byly ze spisu odstraněny z toho důvodu, že tyto odpovědi nemají vztah k položeným otázkám, ale jsou novými žalobními důvody.
- 68 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 18. února 2009.
- 69 Tribunál během jednání vyzval žalobkyni k předložení jednoho dokumentu a k poskytnutí písemných informací. Žalobkyně těmto výzvám vyhověla dopisem ze dne 25. února 2009.
- 70 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jí týká;
  - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 71 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

72 Komise navrhuje, aby Tribunál zamítl žalobu.

73 CEC a italscí výrobci navrhují, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

74 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší šest žalobních důvodů, vycházejících z:

- porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení;
- porušení článku 18 základního nařízení;

- porušení článku 3 základního nařízení;

- porušení článku 20 základního nařízení, porušení práva na obhajobu a nedostatek odůvodnění, co se týče újmy, kterou utrpěl průmysl Společenství;

- nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o újmu způsobenou průmyslu Společenství;

- porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- ⁷⁵ Žalobkyně zpochybňuje posouzení Komise, podle kterého první kritérium uvedené v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení v jejím případě nebylo splněno. V tomto ohledu zdůrazňuje, že doklady poskytnuté během správního řízení ukazují, že mohla volně rozhodovat o uvádění svých výrobků na domácí trh nebo na vývoz. Povinnost podat žádost o obchodní licenci a o její změnu totiž existuje pro účely registrace, a tedy nesvědčí o zásadních zásazích státu ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení. Žalobkyně rovněž Komisi vysvětlila, že skutečnost, že většina její

produkce byla určena na vývoz, vycházela z jejího vlastního obchodního rozhodnutí (viz body 22 a 23 výše).

- 76 Komise by dále porušila zásadu rovného zacházení zejména tím, že by STH přiznala jiné společnosti ze vzorku, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd (dále jen „Golden Step“), ačkoli by toto rozdílné zacházení nebylo odůvodnitelné.
- 77 Žalobkyně připomíná, že Komisi poskytla dne 13. července 2006, to znamená před koncem lhůty pro předložení připomínek k dokumentu poskytujícímu konečné informace, stejné důkazy jako ty, které předložila společnost Golden Step, a sice opis své obchodní licence a pozměněných stanov prokazujících, že neměla povinnost vyvážet (viz body 46 výše). Odmítnutí Komise přezkoumat tyto důkazy je podle žalobkyně porušením čl. 20 odst. 5 základního nařízení, jakož i zásady řádné správy a zásady rovného zacházení, neboť společnost Golden Step rovněž předložila důkazy po uplynutí lhůty stanovené pro předložení připomínek k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace (viz bod 38 výše). Kromě toho základní nařízení nestanoví lhůtu pro předložení důkazů o změně okolností. Komise dále nedodržela tříměsíční lhůtu stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, aby rozhodla o žádosti žalobkyně o STH.
- 78 Posouzení uvedené v bodě 77 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého nepřezkoumání dotčených informací bylo zapříčiněno nemožností provést inspekci na místě v souladu s čl. 16 odst. 1 základního nařízení (viz bod 52 výše) je podle žalobkyně chybné. Zprvú uběhly více než tři měsíce mezi 13. červencem (datem předložení dodatečných důkazů) a 5. říjnem 2006 (datem přijetí napadeného nařízení), zadruhé neproběhlo ověření důkazů téhož druhu předložených společností Golden Step, zatřetí nebyla žalobkyně do 7. července 2006 informována o tom, že Komise byla připravena přijmout dodatečné důkazy, a začtvrté to bylo právě v odpověď na

zjištění provedená v rámci inspekce na místě, že žalobkyně předložila dotčený důkaz. Z judikatury ostatně vyplývá, že Komise má určitý prostor pro uvážení při rozhodování o zohlednění důkazů sdělených po vypršení lhůt.

79 Argument, podle něhož, i kdyby žalobkyni byl přiznán status STH, byla lhůta, kterou měla Komise, nedostatečná pro výpočet běžné hodnoty, nemůže být přijat. Tato úvaha totiž nemůže z hlediska čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení odůvodnit zamítnutí přiznání tohoto statusu. Údaje týkající se nákladů na výrobu žalobkyně byly už poskytnuty v rámci antidumpingového dotazníku a ověřeny Komisí během inspekce na místě. Navíc, jak bylo uvedeno v bodě 78 výše, uplynuly tři měsíce mezi podáním posledních informací o místu určení produkce žalobkyně a přijetím napačeného nařízení.

80 Žalobkyně zpochybňuje argument Rady, podle kterého zamítnutí druhého žalobního důvodu způsobí zamítnutí prvního. I kdyby bylo rozhodnuto, že nespolupracovala, co se týče výpočtu vývozní ceny, mohla být běžná hodnota vypočtena na základě informací vyplývajících z jejího vlastního účetnictví, což by umožnilo stanovit její individuální dumpingové rozpětí. Žalobkyně nepochybně poskytla všechny informace, které od ní byly vyžadovány, a proto se čl. 18 odst. 6 nemůže použít. Toto poslední ustanovení má ten následek, že subjekt, který zatajil relevantní informace, je zbaven možnosti si stěžovat na skutečnost, že jeho nespolupráce pro něj měla nepříznivé následky. Žádné ustanovení ani praxe tudíž nemohou žalobkyni zbavit STH, pokud splňuje podmínky pro to, aby jí příslušel.

81 Z toho plyne, že rozhodnutí Komise nepřiznat žalobkyni STH je stíženo zjevně nesprávným posouzením, a tedy porušuje čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.

82 Rada podporovaná Komisí tyto argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Soudu

83 Z bodu 125 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že „pro společnosti zařazené do vzorku, které nespĺnily kritéria pro přiznání statusu tržního hospodářství, bylo vypočteno jedno vážené průměrné dumpingové rozpětí“, že „toto vážené průměrné dumpingové rozpětí je platné pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku“, a „jelikož úroveň spolupráce byla vysoká, použilo se stejné dumpingové rozpětí rovněž na všechny ostatní čínské vyvážející výrobce“. Kromě toho Rada uvedla v bodě 146 odůvodnění napadeného nařízení, že „úroveň spolupráce byla vysoká, a proto se v souladu s obvyklou praxí považovalo za správné stanovit dumpingové rozpětí pro všechny nespĺpracující vyvážející výrobce ve výši váženého průměrného dumpingového rozpětí, které bylo stanoveno pro spolupracující vyvážející výrobce v dotčených zemích, kteří byli zařazeni do vzorku“. Ze znění těchto ustanovení – jejichž legalita nebyla u Tribunálu napadena – ve vzájemném spojení vyplývá, že v případě, že by žalobkyně získala STH, ale byla považována za nespĺpracující, přidělily by jí orgány v každém případě vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené pro vyvážející výrobce zařazené ve vzorku, a to z důvodu její nespĺpráce. Z toho vyplývá, že i kdyby orgány chybně odmítly přiznat žalobkyni STH, tato chyba by neměla určující vliv na výsledek, kdyby potvrdil Tribunál posouzení orgánů, podle kterého žalobkyně nespĺpracovala na šetření. V důsledku toho, pokud by Tribunál musel zamítnout druhý žalobní důvod zpochybňující posouzení orgánů v tomto ohledu, případné pochybení orgánů co se týče přiznání STH by nemělo určující vliv na dumpingové rozpětí použité na žalobkyni, a tudíž by nemohlo dostačujícím způsobem odůvodňovat zrušení napadeného nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 2002, *Graphischer Maschinenbau v. Komise*, T-126/99, Recueil, s. II-2427, bod 49).

84 Je tedy nejdříve třeba přezkoumat druhý žalobní důvod.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 18 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 85 Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně použila čl. 18 odst. 1 základního nařízení ve spojení s přílohou II bodem 3 antidumpingového kodexu z roku 1994 (viz body 12 a 13 výše). Jak žalobkyně vysvětlila v dopise ze dne 6. března 2006 (viz bod 26 výše), odůvodnění, které Komise použila ve svém sdělení ze dne 24. února 2006 (viz bod 25 výše), neodůvodňovalo použití tohoto ustanovení. Za těchto okolností Komise rovněž porušila čl. 18 odst. 3 a 4 základního nařízení.
- 86 Co se týče posledně uvedených ustanovení, žalobkyně zdůrazňuje, že Komise tím, že ji o nedůvěryhodnosti seznamu prodejtů na trhu Společenství obsahujícího jednotlivé transakce, který poskytla během inspekce na místě, informovala více než čtyři měsíce po této inspekci, nedodržela požadavky plynoucí z těchto ustanovení.
- 87 Původní odpověď na antidumpingový dotazník, kterou žalobkyně předložila dne 12. září 2005, poukazovala na vývozy provedené během období šetření na trh Společenství ve výši [důvěrné]¹ párů obuvi. Podle žalobkyně se jedná o správný údaj, se kterým Komise během své inspekce na místě souhlasila. Rozdíl mezi tímto číslem a [důvěrné] vyvezených párů obuvi, zmíněný v dokumentu dodaném žalobkyní dne 19. září 2005, znamenal zaprvé zahrnutí do posledně uvedeného [důvěrné] párů obuvi neurčených na trh Společenství, zadruhé to, že žalobkyně neznala konečné místo určení celé své produkce, neboť vyváží prostřednictvím obchodních společností,

1 – Skryté důvěrné údaje.

kteřé nejsou ve spojení, a zatřetí zahrnutí do uvedeného seznamu prodejů obuvi, která nespádá do definice dotčeného výrobku.

- 88 Po několika ověřeních, která měla pravděpodobně za cíl určit cílové místo určení rozhodných vývozů a vyloučit prodeje jiných výrobků než dotčeného výrobku, předložila žalobkyně konečný seznam dne 21. října 2005, to znamená před uplynutím lhůty pro sdělení opravených informací po inspekci na místě.
- 89 Co se týče průběhu této inspekce, vytvořili zmocněnci podle žalobkyně první den vzorek 21 transakcí (z nichž se 12 týkalo dotčeného výrobku) a následující den přezkoumali příslušné dokumenty. Navíc vybrali 13 transakcí týkajících se prodejů na vývoz na trh Společenství, aby ověřili vývozní ceny na základě příslušných dokumentů. Ověřené vývozní ceny se ukázaly bezchybné. Je tedy nesprávné, že Rada hájila názor, že zmocněnci Komise nemohli vytvořit a ověřit vzorek transakcí během inspekce. Kromě toho z výše uvedeného vyplývá, že po předložení konečného seznamu ze dne 21. října 2005 (viz body 21 a 88 výše) nebylo potřeba žádného ověření, neboť tento dokument pouze odebral ze seznamu prodeje neurčené na trh Společenství, jakož i prodeje výrobků nespádajících do definice dotčeného výrobku, to znamená irelevantní informace, aniž do něj cokoliv přidal. Ověření tudíž nebylo stíženo vadou.
- 90 V každém případě na rozdíl od toho, co hájí Rada, žalobkyně tvrdí, že neporušila žádné ustanovení základního nařízení tím, že předložila konečný seznam dne 21. října 2005. I kdyby skutečnosti předložené Radou mohly vést k použití čl. 18 odst. 1 základního nařízení (což se nestalo), neměla by Komise žádný důvod nepoužít vývozní ceny (jediné rozhodné), které byly ověřeny na místě a nezpochybněny, neboť body žalobního důvodu Rady se týkaly pouze objemů vyvážené obuvi. Tyto ceny jsou podle žalobkyně tvořeny údaji dostupnými Komisi ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního nařízení.

- 91 Žalobkyně rovněž tvrdí, že Komise neodpověděla na poznámky, které žalobkyně uvedla ve svém dopise ze dne 6. března 2006, ani nevyjádřila svoje stanovisko, pokud jde o vysvětlení podaná během inspekce na místě, která by umožnila ozřejmit všechny rozpory, potvrdit platnost všech údajů o cenách a pochopit zvláštnosti distribučních sítí žalobkyně. Komise tedy nepřezkoumala tento seznam pečlivě a nestranně.
- 92 Žalobkyně nebyla během inspekce na místě informována o skutečnosti, že Komise už nepřijme nové opravy, přestože jí poskytla vysvětlení o obtížnosti vypracování konečného seznamu. Z chování Komise naopak jasně vyplývá, že neopomněla přezkoumat opravené seznamy, což je ostatně postup, jaký použila u jiných údajů.
- 93 Co se týče údajů o ceně CIF na hranice Společenství (viz body 25 a 26 výše), žalobkyně zdůrazňuje, že během šetření vysvětlila, že fakturace těchto prodejů v zásadě vyjadřuje cenu s dodáním, a nikoliv cenu CIF na hranice Společenství. Žalobkyně tedy není schopna poskytnout údaje o nákladech vzniklých mezi odchodem ze závodu a příjezdem na hranice Společenství, které zahrnují podstatné ziskové rozpětí realizované obchodními společnostmi, které nejsou ve spojení, jehož výši žalobkyně nezná. Kvůli tomu, že žalobkyně nemohla zjistit hodnoty CIF na hranice Společenství, vyzvala Komisi k použití důvěryhodných údajů poskytnutých obchodními společnostmi, které nejsou ve spojení, týkajících se nákladů mezi cenou s dodáním a s příjezdem na hranice Společenství. Z toho vyplývá, že žalobkyně „jednala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí“, aby poskytla informace, které pro ni byly dostupné, informace, které Komise mohla doplnit, aby dospěla k „přiměřeně správnému závěru“.
- 94 Rada podporovaná Komisí tyto argumenty žalobkyně zpochybňuje.

Závěry Soudu

- 95 Je třeba uvést, že účastnice řízení se v názoru na skutkové okolnosti týkající se prodávajícího žalobního důvodu rozcházejí. Zatímco žalobkyně tvrdí, že zmocněnci Komise mohli vytvořit vzorek prodeje na vývoz dotčeného výrobku na trh Společenství, přezkoumat příslušné dokumenty a nakonec ověřit vývozní ceny, Rada to z velké části zpochybňuje. Rada tvrdí, že zmocněnci Komise nemohli přezkoumat dokumenty týkající se vývozu dotčeného výrobku na trh Společenství během inspekce na místě, a tedy ověřit vývozní ceny.
- 96 V tomto ohledu je třeba si povšimnout, že Rada nezpochybňuje, že zmocněnci Komise skutečně první den inspekce na místě vybrali vzorek prodeje na vývoz dotčeného výrobku na trh Společenství. To je podle Rady vysvětleno skutečností, že v tomto stadiu ještě zmocněnci Komise neurčili, který ze dvou přehledů výrobků poskytnutých žalobkyní napřed dne 12. září a poté dne 19. září 2005 byl správný. Kdyby se tudíž ukázalo, že seznam ze dne 19. září 2005, na základě kterého proběhlo ověření, byl správný, přistoupili by zmocněnci Komise následující den k ověření vytvořeného vzorku, zatímco by žalobkyně mezitím nashromáždila všechny dokumenty související se vzorkovými transakcemi.
- 97 Je však třeba uvést, stejně jako uvádí Rada, že ověření vzorku transakcí za účelem výpočtu vývozní ceny na základě všech transakcí zahrnutých do seznamu prodeje na trhu Společenství obsahujícího jednotlivé transakce není užitečné, jestliže je prokázáno, že tento seznam zahrnuje rovněž prodeje na vývoz, které by v něm neměly být zahrnuty. Pokud je totiž prokázáno, že takový seznam obsahuje podstatné množství neidentifikovaných prodeje, jde-li o výrobky nespádající do definice dotčeného výrobku nebo o výrobky, které se nevyvážejí na trh Společenství, ověření vzorku prodeje, i když se ukáže přesvědčivé, neumožňuje napravit skutečnost, že není možné použít všechny transakce uvedené na seznamu z důvodu jeho nedůvěryhodného charakteru.

- 98 V projednávané věci zaprvé účastnice řízení nezpochybňují to, že během inspekce na místě se zmocněnci Komise shodli se zástupci žalobkyně na celkovém objemu vývozu dotčeného výrobku na trh Společenství ([*důvěrné*] párů obuvi). Účastnice se rovněž shodují v tom, že tento objem vyplývá z hlavních účetních záznamů žalobkyně. Je tudíž třeba konstatovat, že informace poskytnuté Komisi dne 19. září 2005 ([*důvěrné*] párů obuvi; viz bod 87 výše) poukazovaly na objem vývozu nadhodnocený o přibližně 60 % vůči reálným vývozům dotčeného výrobku na trh Společenství, aniž by bylo možné určit irelevantní vývozy během inspekce na místě. Je rovněž třeba připomenout, že žalobkyně už uvedla dne 12. září 2005 třetí údaj v řádu [*důvěrné*] párů obuvi. Navzdory skutečnosti, že žalobkyně měla k dispozici údaje týkající se celkového objemu svých vývozu na trh Společenství, seznamy, které poskytla v průběhu řízení, obsahovaly nesoudržné informace, které navíc nenabízely údaje umožňující objasnit konstatované rozpory. Vysvětlení podaná žalobkyní během správního řízení konečně neumožňovala přesvědčivě vysvětlit konstatované rozpory.
- 99 Zadruhé v odpověď na písemnou otázku Tribunálu Komise uvedla, že kdyby seznam prodejů na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce, který byl předložen žalobkyní před nebo během inspekce na místě, neobsahoval zjištěné rozpory, přistoupila by k výpočtu vývozní ceny se zohledněním všech v tomto seznamu obsažených transakcí. Tento seznam by byl považován za důvěryhodný, kdyby vedle jeho shody s celkovým množstvím vývozu dotčeného výrobku vyplývajícím z hlavních účetních záznamů žalobkyně proběhlo úspěšně ověření vzorku transakcí.
- 100 Zatřetí je třeba uvést, že spis neobsahuje žádnou skutečnost prokazující, že zmocněnci Komise skutečně ověřili informace týkající se vzorku prodejů zjištěného během inspekce na místě. Informace, ze kterých vychází žalobkyně, spočívající v ručně psaných poznámkách zmocněnců Komise na okraj některých transakcí, které jsou součástí seznamu prodejů žalobkyně na trhu Společenství obsahujícího jednotlivé transakce, nanejvýš dokazují, že tito zmocněnci vybrali tyto prodeje pro vzorek, ale nedokazují, že ověřili dokumenty vztahující se na každou z nich.

- 101 Začtvrté ze spisu nevyplývá, že Komise uvedla buď během inspekce na místě, nebo později, že by chtěla přijmout a ověřit seznam prodejů na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce, který odpovídal celkovému správnému objemu vývozu dotčeného výrobku na trh Společenství. V tomto ohledu je třeba uvést, že sdělením, které žalobkyně na podporu svých tvrzení uvádí, je elektronická zpráva ze dne 13. října 2005, kterou její právní poradce zaslal členovi jejího personálu. V této elektronické zprávě je zaprvé uvedeno, že zmocněnec Komise souhlasil s prodloužením lhůty pro odevzdání některých údajů týkajících se výpočtu běžné hodnoty (výrobních nákladů) do 21. října 2005, a zadruhé, že tentýž zmocněnec chtěl vědět, zda seznam prodejů žalobkyně na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce, který měla Komise k dispozici, byl konečný.
- 102 Kromě skutečnosti, že tato elektronická zpráva nepochází od Komise, ale od žalobkyně, je třeba konstatovat, že neuvádí, že Komise poskytla lhůtu do 21. října 2005 pro předložení opravené verze seznamu prodejů na trh Společenství obsahujícího jednotlivé transakce. Okolnost, že Komise přijala opravené údaje týkající se běžné hodnoty poskytnuté po inspekci na místě, jako jsou náklady na výrobu, dále neznamená, že tento orgán byl připraven obecně přijmout opravené údaje poskytnuté po inspekci na místě, pokud jde o všechny další aspekty. Jak vyplývá z ručně psaných poznámek učiněných během inspekce na místě na přehledu výrobních nákladů poskytnutém žalobkyní v rámci její odpovědi na antidumpingový dotazník, žádali zmocněnci Komise žalobkyni o provedení jediné přesné opravy, a sice o přidání částky určené podle nákladů vynaložených společnostmi Sun Sang Kong Yuen (Hong Kong).
- 103 Zapáté je třeba zdůraznit, že článek 18 základního nařízení provádí do práva Společenství obsah bodu 6.8, jakož i přílohu II antidumpingového kodexu z roku 1994, v jejichž světle musí být v co největším možném rozsahu vykládán (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2008, Reliance Industries v. Rada a Komise, T-45/06, Sb. rozh. s. II-2399, bod 91). V tomto ohledu je třeba uvést, že použití dostupných údajů je odůvodněno, jestliže podnik odmítne spolupracovat nebo jestliže předloží

nepravdivé nebo zavádějící informace, neboť čl. 18 odst. 1 druhá věta základního nařízení nevyžaduje úmyslné jednání.

- 104 Míra snahy zúčastněné strany sdělit některé informace nutně nesouvisí se samotnou kvalitou sdělených informací a v každém případě není jediným určujícím prvkem. Pokud požadované informace nejsou nakonec získány, Komise má právo použít dostupné údaje co se týče požadovaných informací (viz co se týče bodu 6.8 antidumpingového kodexu z roku 1994, zpráva zvláštní skupiny založené v rámci WTO nazvané „Egypt – Konečná antidumpingová opatření pro dovoz výztužných tyčí z oceli pocházející z Turecka“ přijatá dne 1. října 2002, bod 7.242).
- 105 Toto posouzení je v souladu s čl. 18 odst. 3 základního nařízení, podle kterého, nejsou-li předložené informace ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlídně, pokud neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, jsou předloženy včas, je možné je ověřit a účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Skutečnost, že jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí je tedy jednou z podmínek, která musí být splněna, aby Komise musela zohlednit nedostatečné informace. Jak však vyplývá z bodu 98 výše, přestože žalobkyně měla k dispozici celkový objem svých vývozu na trh Společenství, údaje, které sdělila Komisi během správního řízení o svých prodejkách na vývoz, si odporují, a proto žalobkyni nelze považovat za jednající podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.
- 106 Za těchto podmínek neměla Komise povinnost zohlednit za účelem výpočtu vývozní ceny seznamy prodejků na trh Společenství obsahující jednotlivé transakce předložené žalobkyní před inspekcí na místě, jelikož použití všech údajů v nich uvedených by určitě vedlo k chybnému výsledku (viz body 97 až 99 výše).

- 107 Pokud jde o seznam předložený dne 21. října 2005, je třeba uvést, že přestože mají orgány právo zohlednit informace, které jim byly předány po uplynutí lhůt, které byly jimi samotnými stanoveny (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2006, Shandong Reipu Biochemicals v Rada, T-413/03, Sb. rozh. s. II-2243, bod 67), Komise měla právo odmítnout zohlednit uvedený seznam, protože nemohl být ověřen bez provedení druhé inspekce.
- 108 V tomto ohledu je třeba dodat, že Komise nepřekročila svůj prostor pro uvážení tím, že měla za to, že výpočet vývozní ceny nemohl být platně proveden na základě údajů dostupných v okamžiku inspekce na místě (viz body 97 až 99 výše). Toto posouzení znamená, že Komise se domnívala, že seznam poskytnutý po uvedené inspekci nemohl být použit za účelem výpočtu vývozní ceny, neboť Komise neověřila vzorkové transakce na místě. Za těchto okolností je skutečnost, že jsou vzorkové transakce uvedeny rovněž v seznamu předloženém dne 21. října 2005, irelevantní.
- 109 Vzhledem ke konstatovaným významným rozporům týkajícím se seznamů prodeju na trhu Společenství obsahujících jednotlivé transakce poskytnutých žalobkyní během správního řízení je třeba učinit závěr, že žalobkyně nespolutracovala, pokud jde o výpočet její vývozní ceny ve smyslu čl. 18 základního nařízení. Druhý žalobní důvod tudíž musí být zamítnut.
- 110 Za těchto podmínek je třeba se domnívat, že chyba tvrzená žalobkyní v rámci prvního žalobního důvodu nemůže vyvolat protiprávnost napadeného nařízení, jelikož i když byl žalobkyni přidělen STH, orgány by jí stejně přidělily vážené průměrné rozpětí dumpingu ze vzorku. Z toho plyne, že první žalobní důvod musí být rovněž zamítnut.
- 111 Vzhledem k zamítnutí druhého žalobního důvodu, není třeba rozhodovat o návrhu Rady na vyloučení ze spisu některých částí odpovědí žalobkyně na písemné otázky Tribunálu (viz bod 67 výše).

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 3 základního nařízení

Argumenty účastnic řízení

- 112 Pokud jde o stanovení vývozní ceny, žalobkyně se domnívá, že Rada v napadeném nařízení nezohlednila skutečnost, že žalobkyně prodává své výrobky obchodním společností, které nejsou ve spojení, které hrají roli prostředníka mezi čínskými výrobci a distributory usazenými na trhu Společenství.
- 113 Podle žalobkyně obchodní společnosti, které nejsou ve spojení, jako je společnost Pagoda, která je údajně zprostředkujícím obchodníkem v prodeji určených na trh Společenství, nesou značnou část výrobních a prodejních nákladů, zejména v oblasti marketingu, organizace vývozu a výzkumu a vývoje. Tyto náklady, jakož i zisková rozpětí obchodních společností měly být vzaty v úvahu pro určení ceny CIF na hranice Společenství, a tudíž pro určení cenového podbízení a újmy vyplývající z vývozu žalobkyně.
- 114 Navzdory skutečnosti, že Komise znala roli a zisková rozpětí obchodních společností na základě číselných údajů, nesplnila podle žalobkyně svou povinnost objektivně přezkoumat veškeré relevantní skutečnosti za účelem zjištění újmy podle článku 3 základního nařízení a článku 3 antidumpingového kodexu z roku 1994. Nezohledněním veškerých vzniklých nákladů ve fázi mezi cenou FOB žalobkyně a cenou při dodání na hranice Společenství a zároveň nezohledněním ziskových rozpětí obchodních společností, které nejsou ve spojení, jako je Pagoda, tak Komise podle žalobkyně nesprávně vypočetla rozpětí jejího cenového podbízení. Správný výpočet by byl vedl k uložení menšího, případně dokonce žádného, antidumpingového cla.

- 115 Z toho podle žalobkyně vyplývá, že kdyby byl žalobkyni přiznán STH, zohlednění výše uvedených informací mohlo vést k újmě nižší, než je její dumpingové rozpětí.
- 116 Rada nejdříve napadá přípustnost projednávaného žalobního důvodu tím, že tvrdí, že dotčený žalobní důvod nesplňuje požadavky stanovené v článku 44 jednacího řádu, jedná se údajně o žalobní důvod, který postrádá koherentní argumenty, a tvrzení v něm uvedená nejsou v rozporu se skutečnostmi, které orgány zjistily, ani neukazují na jejich pochybení.
- 117 Dále Rada tvrdí, že žalobkyně neuvedla, že důvodem, proč pro ni žádná vývozní cena nebyla stanovena, je to, že chyběl důvěryhodný seznam prodejů na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce. Její vývozní cena tudíž nebyla použita pro výpočet rozpětí cenového podbízení, pokud jde o čínské dovozy. Tato rozpětí byla stanovena odkazem na vývozní cenu společností zařazených do vzorku, které zcela spolupracovaly. I když by tedy orgány musely zvýšit vývozní ceny žalobkyně o marži zprostředkujících obchodních společností, neovlivnil by tento závěr konečný výsledek.

Závěry Soudu

- 118 Je třeba předem odmítnout námitku nepřipustnosti vznesenou Radou a shrnutou v bodě 116 výše. Žalobkyně jasně tvrdí, že nezohlednění existence obchodních společností, jako je společnost Pagoda, a tudíž nezohlednění jí dosaženého zisku za účelem výpočtu rozpětí újmy, je porušením čl. 3 odst. 2 základního nařízení, v rozsahu, v němž toto ustanovení požaduje objektivní přezkum cenového podbízení. Tím, že

vysvětlila, že obchodní společnosti, které nejsou ve spojení, dosahují svých zisků před vstupem výrobků na území Společenství, dále žalobkyně uvedla důvod, proč se domnívá, že orgány měly zohlednit uvedené zisky v rámci výpočtu jejich vývozních cen, pokud chtěly objektivně vypočítat toto cenové podbízení. Žalobkyně tedy popsala své body žalobního důvodu dostatečně přesně, aby umožnila Radě pochopit, jaká opomenutí jsou jí vyčítána, jakož i jejich význam v rámci výpočtu újmy a Tribunálu posoudit opodstatněnost dotčených tvrzení.

119 Pokud jde o opodstatněnost tohoto žalobního důvodu, z bodů 112 až 115 výše vyplývá, že žalobkyně vyčítá Radě, že nezohlednila zisky obchodních společností, a zvláště společnosti Pagoda při výpočtu ceny CIF na hranice Společenství jejich vývozu při výpočtu cenového podbízení.

120 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak vyplývá z přezkumu druhého žalobního důvodu (viz body 95 až 110 výše), orgány nepřekročily svůj prostor pro uvážení tím, že měly za to, že seznam prodejů na trhu Společenství obsahující jednotlivé transakce poskytnutý žalobkyní nemohl být použit za účelem výpočtu vývozní ceny výrobků pocházejících z její produkce. I kdyby tedy orgány byly měly při výpočtu cenového podbízení vzít v úvahu zapojení obchodní společnosti Pagoda v rámci výpočtu ceny CIF na hranice Společenství, nemělo by to žádný vliv na výpočet rozpětí cenového podbízení. Jelikož nebyla vývozní cena výrobků žalobkyně použita pro výpočet rozpětí cenového podbízení, zohlednění ziskového rozpětí společnosti Pagoda v rámci přepravy uvedených výrobků na trh Společenství nemůže ovlivnit úroveň cenového podbízení vycházející z vývozních cen jiných společností ze vzorku, které zcela spolupracovaly.

121 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 20 základního nařízení, porušení práva na obhajobu a nedostatku odůvodnění

Argumenty účastnic řízení

- 122 Žalobkyně uvádí, že jí orgány patřičným způsobem neoznámily novou skutkovou analýzu týkající se újmy, kterou utrpěl průmysl Společenství, ani jí nenabídly možnost podat své komentáře k tomuto novému posouzení týkajícímu se konfigurace konečných cel (viz body 41 až 48 výše). Kromě toho Komise dostatečně nevysvětlila důvody vyžadující změnu její analýzy a použití údajů odlišných od údajů obsažených v jejím prvním návrhu.
- 123 Zatímco se v dokumentu poskytujícím konečné informace Komise domnívala, že dovoz objemu 140 milionů párů obuvi ročně nezpůsobuje újmu průmyslu Společenství, toto číslo údajně významně snížila na 41,5 milionu párů ve svém dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace, aniž by vysvětlila důvody odůvodňující tuto změnu, která měla „negativní účinek“ převrácení, prostřednictvím manipulace provedené na základě referenčních roků, hodnoty cel ukládaných mezi Čínou a Vietnamem. Pokud jde o jejich hospodářský poměr, množství omezení zavedená systémem odložených cel jsou určena k tomu, aby čelila tlakům vyplývajícím z objemu dovozů, které však nejsou považovány za vyplývající z nekalých praktik, zatímco antidumpingová opatření jsou pojata jako odpověď na nekalé dumpingové praktiky. Vzhledem k těmto rozdílům je pětidenní lhůta poskytnutá žalobkyni Komisí pro podání jejich vyjádření k novému návrhu nedostatečná, na což si žalobkyně stěžovala v průběhu správního řízení.
- 124 Napadené nařízení, v jehož bodě 301 odůvodnění byl sledován poslední návrh Komise, neobsahuje dostatečné odůvodnění ohledně tohoto rozdílu a neuvádí důvody použití nové metody. Naproti tomu se bod 301 odůvodnění napadeného nařízení pouze

přebírá formulaci bodu 280 dodatečného dokumentu poskytujícího konečné informace, která neobsahuje více informací. Mimoto dodatečný dokument poskytující konečné informace neobsahuje žádné číslo nebo výpočet podpírající metodu popsanou v bodě 301 odůvodnění napadeného nařízení a neumožňuje vysvětlit použití let, hodnot a objemů odlišných od těch, které byly použity v prvním návrhu. Kromě toho orgány porušily článek 20 základního nařízení, který vyžaduje oznámení podrobností, o něž jsou opřeny nejdůležitější skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise zamýšlí navrhnout přijetí konečných opatření. Skutkové posouzení podpírající nový přístup Komise totiž nebylo ani vysvětleno, ani odůvodněno.

125 Dále Komise podle žalobkyně porušila její právo na obhajobu v rozsahu, v němž jí neumožnila účinně uplatnit své stanovisko k mnoha důležitým otázkám, jako jsou přiměřená povaha nového návrhu, přesnost a relevance tvrzených skutečností a okolností, uskutečněné výpočty a poznatky předložené Komisí na podporu jejich závěrů o dumpingu a újmě, kterou utrpěl průmysl Společenství. Oba systémy jsou charakterizovány základními rozdíly ve skutkové analýze, na níž jsou založeny. Tyto rozdíly vedly k radikálně protichůdným důsledkům pro čínské a vietnamské výrobce, aniž by Komise vysvětlila, jak došla k tomuto výsledku nebo dotčeným subjektům poskytla možnost výkonu jejich práva na obhajobu.

126 Snaha Rady minimalizovat rozdíly mezi oběma návrhy vyjádřením, že přijatý systém zohledňuje skutečnost, že pouze dovoz nad určité objemové prahové hodnoty způsobuje újmu, údajně znamená uložení antidumpingových cel na dovozy, které nezpůsobují újmu, což je podle žalobkyň v rozporu s čl. 1 odst. 1 základního nařízení. Skutečnost, že žalobkyně mohly formulovat některá vyjádření s ohledem na tento systém ve lhůtě kratší než minimální desetidenní lhůta stanovená v čl. 20 odst. 5 základního nařízení, nemůže být použita vůči nim ani nemůže napravit nedostatek informací poskytnutých Komisí. Otázka, zda lhůta poskytnutá Komisí byla přiměřená za účelem zachování práva na obhajobu žalobkyně, musí být

posuzována s ohledem na rozsah změny v metodě přijaté Komisí, jakož i na neexistenci údajů nebo vysvětlení týkajících se nového právního a skutkového posouzení. V tomto ohledu žalobkyně poznamenává, že pokud orgány neposkytnou přiměřená vysvětlení k metodě a skutkovým posouzením, které provádějí, má skutečnost, že mohla formulovat několik komentářů, omezenou hodnotu a neznamená, že byly splněny požadavky článku 20 základního nařízení, obecné zásady práva Společenství nebo práva WTO. Kromě toho Komise sama přijala velmi restriktivní kalendář, což vyloučilo veškeré prodloužení lhůty poskytnuté pro podání komentářů k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace. Mimoto se diskuse trvající mnoho měsíců týkaly systému odložených cel, a nikoli nakonec přijatého systému.

127 Žalobkyně se domnívá, že z důvodu vad dodatečného konečného dokumentu poskytujícího konečné informace a nedostatečné poskytnuté lhůty, neměla možnost uvést Komisi důvody, ze kterých byl přijatý přístup nevhodný nebo neodpovídající, ani sdělit svůj názor na metodu nebo číselné údaje podkládající návrh obsažený v tomto dokumentu.

128 Nakonec žalobkyně dodává, že kdyby jí bylo patřičným způsobem umožněno formulovat komentáře k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace, uvedla by zaprvé, že se navržený systém rovná porušení čl. 1 odst. 1 základního nařízení, jelikož vede k uložení antidumpingových cel na dovozy, které nezpůsobují újmu, zadruhé, že pro ni mělo být stanoveno individuální rozpětí újmy, a zatřetí, že konečný návrh Komise byl neodpovídající a nepřiměřený, jelikož revidované skutkové posouzení, jež nebylo vysvětleno ani odůvodněno, mělo „negativní účinek“ převrácení daného břemene antidumpingových opatření mezi Čínou a Vietnamem.

129 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyně.

Závěry Soudu

- 130 Svým čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně zaprvé tvrdí, že orgány porušily článek 20 základního nařízení z důvodů, že Komise jednak nesdělila skutečnosti, na nichž založila výpočty uskutečněné v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace, a jednak jí neposkytla dostatečnou lhůtu v souladu s odstavcem 5 téhož článku pro předložení úplných vyjádření k jejímu novému přístupu.
- 131 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že orgány neuvedly ani v dokumentu poskytujícím konečné informace nebo v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace, ani v napadeném nařízení důvody pro provedenou metodu za účelem zohlednění existence objemu dovozů nezpůsobujících újmu a spočívajících ve snížení rozpětí újmy namísto osvobození dovozů nezpůsobujících újmu od uložení antidumpingových cel. Tyto okolnosti údajně zakládají porušení práva žalobkyně na obhajobu, jakož i nedostatek odůvodnění.
- 132 Úvodem je třeba uvést, že článek 20 základního nařízení stanoví podrobnosti týkající se výkonu práva dotyčných stran, zejména vývozců, být vyslechnut, které představuje jedno ze základních práv uznaných právním řádem Společenství a zahrnuje právo být informován o hlavních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných antidumpingových cel (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 15, a rozsudek Tribunálu ze dne 19. listopadu 1998, *Champion Stationery a další v. Rada*, Recueil, s. II-4137, bod 55).
- 133 Za těchto podmínek je třeba vykládat argumenty žalobkyně týkající se porušení článku 20 základního nařízení tak, že se týkají porušení jejího práva na obhajobu, tak jak je zakotveno právním řádem Společenství, včetně tohoto ustanovení (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 21. listopadu 2002, *Kundan a Tata v. Rada*, Recueil, s. II-4897, bod 131).

- 134 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podnikům, jichž se týká šetření předcházející přijetí antidumpingového nařízení, musí být v průběhu správného řízení umožněno, aby účinně vyjádřily své stanovisko k pravdivosti a relevanci skutkových zjištění a tvrzených okolností, jakož i k důkazům, které Komise uplatnila na podporu svého posouzení existence dumpingové praxe a újmy z této praxe vyplývající (rozsudky Al-Jubail Fertilizer v. Rada, bod 132 výše, bod 17, a ze dne 3. října 2000, Industrie des poudres sphériques v. Rada, C-458/98 P, Recueil, s. I-8147, bod 99; rozsudky Champion Stationery a další v. Rada, bod 132 výše, bod 55, a Kundan a Tata v. Rada, bod 133 výše, bod 132).
- 135 V tomto kontextu je rovněž třeba uvést, že neúplnost konečné informace způsobuje protiprávnost nařízení o uložení konečného antidumpingového cla pouze tehdy, když zúčastněné strany nemohly z důvodu tohoto opomenutí účinně hájit své zájmy. O takový případ by šlo zejména, kdyby se opomenutí týkalo skutečností nebo úvah odlišných od skutečností nebo úvah použitých pro prozatímní opatření, kterým musí být věnována zvláštní pozornost v konečné informaci, podle čl. 20 odst. 2 základního nařízení. Na základě těchto důvodů jde o tentýž případ tehdy, když se opomenutí týká skutečností nebo úvah odlišných od těch, na nichž je založeno rozhodnutí přijaté Komisí nebo Radou po oznámení dokumentu poskytujícího konečné informace, jak vyplývá z čl. 20 odst. 4 poslední věty základního nařízení.
- 136 V projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodech 42 až 44 výše, Komise nejprve v dokumentu poskytujícím konečné informace doporučovala systém odložených cel, založený na skutečnosti, že pouze dovozy nad 140 milionů párů obuvi ročně způsobily újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení. Toto posouzení se opíralo o existenci množstevních omezení až do 1. ledna 2005, která údajně takové újmě bránila, jakož i na výpočtu množství, která byla dovezena z Číny v roce 2005. Podle tohoto návrhu mělo být konečné antidumpingové clo použito na dovozy z Číny přesahující 140 milionů párů obuvi ročně. Toto clo se rovnalo úrovni cenového podbízení u referenčních cen, v daném případě 23 %.

- 137 Avšak, jak bylo uvedeno v bodech 47 a 48 výše, změnila Komise v rámci dodatečného dokumentu poskytujícího konečné informace svůj návrh týkající se formy cel nezbytné pro odstranění újmy. Tento nový přístup byl rovněž založen na existenci objemu dovozů, který nezpůsobuje újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení. Nicméně podle dodatečného dokumentu poskytujícího konečné informace se jak metoda stanovení objemu dovozů nezpůsobujícího újmu, tak i dopad tohoto objemu na formu navržených konečných cel liší od těch, které byly uvedeny v dokumentu poskytujícím konečné informace.
- 138 Zvláště v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace připomenula Komise zaprvé, že úroveň cenového podbízení u referenčních cen pro dovozy z Číny činila 23 %. Zadruhé stanovila, že objem dovozů z této země po dobu šetření činil 38 % dovozů z obou dotčených zemí. Toto procento použité na veškeré dovozy z Číny a Vietnamu v roce 2003 (109 milionů párů obuvi) odpovídalo přibližně 41,5 milionům párů obuvi, tedy objemu, který byl považován za nezpůsobující újmu průmyslu Společenství. Zatřetí se Komise domnívala, že tento objem odpovídá 28,26 % dovozů z Číny v roce 2005. Konečně začtvrté snížila původně stanovené rozpětí újmy (23 %) z 28,26 %, což vedlo k „váženému“ rozpětí újmy ve výši 16,5 %.
- 139 Z výše uvedeného vyplývá, že rozdíly mezi metodou uvedenou v dokumentu poskytujícím konečné informace a metodou uvedenou v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace jsou následující. Zaprvé místo stanovení ročního objemu dovozů nezpůsobujícího újmu na úrovni dovozů z Číny v roce 2005 stanovila Komise tento roční objem vynásobením 109 milionů párů obuvi dovezené v roce 2003 38 %. Jedná se o procento, které představovaly dovozy z této země z veškerých dovozů pocházejících z obou dotčených zemí po dobu šetření. Zadruhé se místo osvobození tohoto ročního objemu označeného za nezpůsobující újmu v bodech 278 až 280 dodatečného dokumentu poskytujícího konečné informace od antidumpingového cla

rozhodla Komise zohlednit tento objem snížením úrovně odstranění újmy a uplatněním antidumpingových cel od prvního dovezeného páru.

- 140 V tomto ohledu musí být konstatováno, že skutečnost, že Komise změnila svou analýzu po komentářích dotčených stran k dokumentu poskytujícímu konečné informace, nepředstavuje sama o sobě porušení práva na obhajobu. Jak vyplývá z čl. 20 odst. 4 poslední věty základního nařízení, dokument poskytující konečné informace nebrání jakémukoli pozdějšímu rozhodnutí Komise nebo Rady. Toto ustanovení pouze ukládá Komisi oznámit co možná nejdříve skutečnosti a úvahy odlišné od těch, o něž se opíral původní přístup obsažený v dokumentu poskytujícím konečné informace. Prostřednictvím tohoto vylíčení se dotyčné osoby mohou seznámit s důvody, které orgány vedly k přijetí odlišného stanoviska.
- 141 Proto je pro určení, zda Komise dodržela práva žalobkyně vyplývající z čl. 20 odst. 4 poslední věty základního nařízení, ještě třeba ověřit, zda Komise žalobkyni oznámila skutečnosti a úvahy přijaté za účelem nové analýzy ohledně újmy a formy požadovaných opatření k jejímu odstranění v rozsahu, v němž se odlišují od skutečností a úvah přijatých v dokumentu poskytujícím konečné informace (viz bod 135 výše).
- 142 V tomto ohledu Komise nejprve uvedla v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace, že její nový návrh umožňuje nerozlišovat mezi různými kategoriemi dovozců.
- 143 Co se dále týče poznatků, na jejichž základě Komise provedla úpravu rozpětí újmy z 23 % na 16,5 %, žalobkyně nesprávně uvádí, že k nim neměla přístup. Metoda popsaná v bodě 138 výše týkající se úpravy rozpětí újmy zohledněním objemu dovozu nezpůsobujícího újmu je totiž uvedena v dodatečném dokumentu poskytujícím konečné informace. Je pravda, že tento dokument neposkytuje informaci o přesném

objemu dovozů z Číny v roce 2005, která by umožňovala ověřit, že procento 28,26 % odpovídá realitě. Nicméně vzhledem k tomu, že podle Komise představuje 41,5 milionů párů obuvi 28,26 % veškerých dovozů z Číny v roce 2005, lze z toho odvodit, že tyto dovozy činily 146,85 milionů párů obuvi. Tento výpočet byl ostatně převzat samotnou žalobkyní v její elektronické poště ze dne 2. srpna 2006 (viz bod 49 výše).

- 144 Z předcházejících úvah vyplývá, že Komise oznámila žalobkyni důvody, které brala v úvahu při stanovení rozpětí újmy zohledněním objemu dovozů nezpůsobujícího újmu. Komise rovněž uvedla veškeré číselné poznatky, které za tímto účelem považovala za relevantní, takže právo žalobkyně na obhajobu nebylo v tomto ohledu porušeno.
- 145 Rovněž je třeba zdůraznit, že žalobní důvod žalobkyně, tak jak byl uveden v žalobě, vychází z porušení jejího práva na obhajobu, a nikoli z porušení čl. 1 odst. 1 základního nařízení. Z toho vyplývá, že otázka, zda systém přijatý v napadeném nařízení je slučitelný s čl. 1 odst. 1 základního nařízení v rozsahu, v němž údajně ukládá antidumpingová cla na dovozy nižší než roční prahová hodnota, která byla považována za nezpůsobující újmu, nebyla jako taková předložena k přezkumu Tribunálu.
- 146 Co se týče poskytnuté lhůty, účastnice řízení se shodují v tom, že uplynula dne 2. srpna 2006.
- 147 Tím, že Komise žalobkyni poskytla lhůtu kratší než deset dní pro vyjádření k dodatečnému dokumentu poskytujícímu konečné informace, porušila čl. 20 odst. 5 základního nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek Champion Stationery a další v. Rada, bod 132 výše, bod 80). Tato okolnost nicméně sama o sobě nemůže vést ke zrušení napadeného nařízení. Je třeba ještě prokázat, že skutečnost, že byla poskytnuta lhůta kratší než lhůta legální, mohla konkrétně ovlivnit jejich práva na obhajobu v rámci

dotčeného řízení (viz v tomto smyslu rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 331).

- ¹⁴⁸ V tomto ohledu je třeba uvést, že v rámci své elektronické zprávy ze dne 2. srpna 2006 připomněla žalobkyně výpočty Komise a předložila alternativní výpočet, který by údajně vedl k odlišnému výsledku, který by podle ní byl spravedlivý. Žalobkyně tudíž pochopila odůvodnění Komise a byla schopna jí navrhnout jiný přístup bez požadavku prodloužení poskytnuté lhůty. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že mohla účinně uplatnit svůj postoj.
- ¹⁴⁹ Z toho vyplývá, že právo žalobkyně na obhajobu nebylo porušeno.
- ¹⁵⁰ Na základě těchto důvodů je třeba zamítnout argumentaci žalobkyně vycházející z nedostatku odůvodnění, pokud jde o provedenou metodu pro výpočet úrovně odstranění újmy. Odůvodnění napadeného nařízení totiž musí být posuzováno tak, že se zohlední zejména informace, které byly oznámeny žalobkyni, a vyjádření, které žalobkyně předložila v průběhu správního řízení (rozsudek Tribunálu ze dne 15. prosince 1999, Petrotub a Republica v. Rada, T-33/98 a T-34/98, Recueil, s. II-3837, bod 107).
- ¹⁵¹ V projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodě 56 výše, obsahují body 296 až 301 odůvodnění napadeného nařízení posouzení, která vedla Radu k přijetí nakonec provedeného systému. S ohledem na skutečnost, že Komise žalobkyni oznámila své důvody pro stanovení rozpětí újmy se zohledněním objemu dovozu nezpůsobujícího újmu a že ji rovněž seznámila se všemi číselnými údaji, které považovala za relevantní v tomto ohledu (viz body 166 až 168 dále), je tak třeba dojít k závěru, že napadené nařízení je dostatečně právně odůvodněno.

152 Čtvrtý žalobní důvod tudíž musí být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o újmu způsobenou průmyslu Společenství

Argumenty účastnic řízení

153 Žalobkyně se domnívá, že rozhodnutí týkající se újmy není založeno na dostatečně dlouhém období běžných dovozů, a tudíž nespočívá na důvěryhodných a objektivních údajích. Jelikož období šetření trvalo od 1. dubna 2004 do 31. března 2005, nabyla Komise přesvědčení, že nárůst dovozů po skončení množstevních omezení způsobil průmysl Společenství zvláště citelnou újmu, přičemž zohlednila pouze první čtvrtletí roku 2005. Zjevné indicie existence podstatné újmy v roce 2004, na které odkazuje Komise v bodě 277 obsaženém v nové hlavě H dodatečného dokumentu poskytujícího konečné informace, neznamenají, že v roce 2004 byla skutečně způsobena podstatná újma. Neexistence podstatné újmy v roce 2004 je potvrzena skutečností, že zvýšení dovozů v tomto roce bylo slabé v porovnání s rokem 2003, a potvrzena bodem 285 dokumentu poskytujícím konečné informace.

154 První tři měsíce roku 2005 podle žalobkyně představují počáteční období otevření trhu podléhajícího po dobu více než dvanácti let uplatňování přísných množstevních omezení. Jak Komise uvedla v dokumentu poskytujícím konečné informace, toto období následující po ukončení množstevních omezení bylo uměle zkráceno očekávanými spojenými s touto událostí. Napadené nařízení je tak založeno na údajích týkajících se krátkého období, které nemohlo poskytnout důvěryhodné poznatky z důvodu odstranění množstevních omezení. Z toho vyplývá, že Rada porušila čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Krom toho nic neprokazuje, že Komise přezkoumala kritéria újmy během celého posuzovaného období.

- 155 Konečně žalobkyně připomíná, že množstevní omezení nebyla určena k nápravě následků dumpingových dovozů.
- 156 Rada, podporovaná Komisí a CEC, zpochybňuje argumenty žalobkyně.

Závěry Soudu

- 157 Zprv je třeba uvést, že uložení antidumpingových cel není sankcí za předchozí jednání, ale obranným a ochranným opatřením proti nekalé hospodářské soutěži vyplývající z dumpingových praktik. Je tedy nezbytné vést šetření na základě tak aktuálních informací, jak je jen možné, aby mohla být stanovena antidumpingová cla vhodná k ochraně výrobního odvětví Společenství proti dumpingovým praktikám (rozsudek *Industrie des poudres sphériques v. Rada*, bod 134 výše, body 91 a 92, a rozsudek *Tribunálu ze dne 14. listopadu 2006, Nanjing Metalink v. Rada*, T-138/02, Sb. rozh. s. II-4347, bod 60).
- 158 Když orgány konstatují, že se dovozy výrobku, který doposud podléhal množstevním omezením, po ukončení uvedených omezení zvyšují, mohou tento růst zohlednit za účelem svého posouzení újmy způsobené průmyslu Společenství.
- 159 Zadruhé, jak poznamenává Rada, posouzení Komise uvedené v bodě 283 dokumentu poskytujícího konečné informace, podle kterého se objem dovezených výrobků zvýšil po ukončení množstevních omezení, neprokazuje, že orgány svůj závěr o existenci újmy založily pouze na tomto množstevním poznatku.

- 160 Konečně, jak vyplývá z bodů 162, 168 až 170, 187 až 206 a 216 až 240 odůvodnění napadeného nařízení, orgány zohlednily některé faktory, pokud jde o újmu a příčinnou souvislost, týkající se nejen posledního čtvrtletí období šetření, nýbrž i posuzovaného období.
- 161 Z toho vyplývá, že pátý žalobní důvod musí být rovněž zamítnut.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou.

Argumenty účastnic řízení

- 162 Žalobkyně tvrdí, že neprovedením spravedlivého srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, porušila Rada čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Metoda, kterou použila Komise za účelem srovnání různých druhů obuvi, vedla k chybným výsledkům.
- 163 Žalobkyně tvrdí, že Komise seskupila pod jediné kontrolní číslo výrobku několik druhů obuvi, které mají podstatně rozdílné výrobní náklady a vývozní cenu ze závodu. Ze srovnání vývozní ceny s cenou placenou na vnitrostátním trhu vyplývá „značně zkreslené dumpingové rozpětí“.
- 164 Žalobkyně tvrdí, že během šetření poskytla Komise příklad jednoho kontrolního čísla výrobku, které zahrnovalo velmi rozdílné styly, jakými jsou „společenská obuv“

a „mokasíny“. Je zřejmé, že tento typ obuvi se liší, pokud jde o použitou useň, proces výroby a kvalitu, což vede k odlišným cenám. Nepatrné zpřesnění systému, který byl použit by naplnilo potřeby spravedlivého srovnání, aniž by byla zpochybněna efektivnost metody. Komise během správního řízení obdržela podrobné důkazy, které prokazují, že pod jedním kontrolním číslem výrobku bylo seskupeno několik druhů obuvi za velmi odlišné ceny. Za těchto podmínek údajně přísluší Komisi, aby zlepšila svůj systém, a nikoliv žalobkyni, aby jí navrhla jiný.

- 165 Co se týče myšlenky, kterou v tomto ohledu hájí Rada v bodě 143 odůvodnění napadeného nařízení, který stanoví, že důležité je to, aby systém kontrolního čísla výrobku byl důsledně používán, žalobkyně namítá, že soudržné použití nesprávné metodiky neumožňuje napravit její nesprávný charakter vyplývající ze srovnání výrobků, které nejsou z pohledu spotřebitele srovnatelné. Kromě toho nebyl použit žádný přiměřený přezkum.
- 166 Argument vycházející z provedené úpravy je podle názoru žalobkyně irrelevantní, jelikož dotčené úpravy nenapraví důsledky výše uvedených závad.
- 167 Podpůrně žalobkyně tvrdí, že závěry Rady uvedené v bodě 143 odůvodnění napadeného nařízení jsou stíženy nedostatkem odůvodnění v tom, že konstatované cenové rozdíly byly odůvodněny pouze hypoteticky, aniž by se opíraly o konkrétní důkazy.
- 168 Informace, na kterých jsou založeny tyto závěry, navíc nebyly sděleny žalobkyni, což je podle ní porušením práva na obhajobu.

- 169 Žalobkyně dodává, že Komise rovněž použila systém kontrolních čísel výrobku, aby ohodnotila cenové podbízení a míru antidumpingového cla umožňující odstranit újmu. Přístup Komise je tudíž zjevně nesprávný v rozsahu, v němž vede například ke srovnání mezi cenou CIF u čínských bot typu „mokasín“ a cenou ze závodu italské „společenské obuvi“. Tato metoda tak brání „objektivnímu a odůvodněnému posouzení“ skutečností rozhodných pro stanovení újmy.
- 170 Rada podporovaná Komisí a CEC zpochybňuje argumenty žalobkyně zčásti jako nepřijatelné a zčásti jako neopodstatněné. Pokud jde o přípustnost argumentů žalobkyně, tvrdí, že žalobní důvod založený na obecném odkazu na přílohy žaloby je nepřijatelný. To je případ argumentace týkající se vyjádření předložených Komisi během správního řízení.

Závěry Soudu

- 171 Co se týče námitky nepřijatelnosti vznesené Radou, je třeba uvést, že žalobkyně popsala své body žalobního důvodu dostatečně přesně, aby umožnila Radě porozumět výtkám formulovaným proti napadenému nařízení, jakož i jejich významu v rámci výpočtu dumpingového rozpětí a újmy a Tribunálu posoudit opodstatněnost dotčených tvrzení. Kromě toho odkaz na přílohy, jak byl proveden v projednávané věci, má za cíl prokázat opodstatněnost tvrzení, která byla formulována v žalobě, což je hlavní funkce příloh.
- 172 Pokud dotčený výrobek sestává z širokého sortimentu zboží, které je značně odlišné, pokud jde o jeho charakteristiky a cenu, může se ukázat nezbytným toto zboží rozdělit do víceméně homogenních kategorií. Tento postup má za cíl, jak tvrdí strany, umožnit

spravedlivé srovnání mezi srovnatelnými výrobky, a tak se vyhnout chybnému výpočtu dumpingového rozpětí a újmy vyplývajícímu z nepřiměřených srovnání.

- 173 V projednávané věci požádala Komise subjekty čínské, brazilské a subjekty pocházející z Evropské unie o vytvoření kontrolních výrobních čísel jejich výrobků podle znaků uvedených v následující tabulce:

Popis oblastí	Kategorie obuvi	
Význam	Uveďte kategorii obuvi. Vyberte z: – městská obuv – sandály – řemínkové sandály – dřeváky – ostatní: domácí obuv, mokasíny, plátěná obuv atd.	A B C D E
Druh spotřebitele	Uveďte druh spotřebitele. Vyberte z: – muži – ženy – unisex – děti	A B C D
Druh obuvi	Uveďte druh výrobku. Vyberte z: – nezakrývající kotník – zakrývající kotník, ale nikoliv lýtko – zakrývající kotník a lýtko	A B C

Vnější materiál podešve	Uvedte vnější materiál podešve. Vyberte mezi: – useň nebo kombinace usně s dalšími materiály – guma, krep nebo korek – PU (polyuretan) – PVC (polyvinilchlorid) – dřevo – další	 1 2 3 4 5
Podšívka obuvi	Uvedte, zda má obuv podšívku. Vyberte mezi: – s podšívkou – bez podšívky	 1 2

- 174 Městská obuv unisex nezakrývající kotník s vnější podešví z gumy a podšívkou má přiděleno kontrolní číslo výrobku ACA21.
- 175 Pokud jde o stanovení dumpingového rozpětí, z tabulky přiložené k dokumentu poskytujícímu konečné informace uvedené na straně 303 spisu vyplývá, že Komise vypočetla běžnou hodnotu pro každé kontrolní číslo výrobku na základě údajů získaných v Brazílii. Navíc z tabulky uvedené na straně 302 spisu vyplývá, že Komise porovnála pro každé kontrolní číslo výrobku běžnou hodnotu s vývozní cenou a vypočetla dumpingové rozpětí ve výši 28,95 %.
- 176 Co se týče výpočtu újmy způsobené vývozy z Číny, z tabulky uvedené na straně 299 spisu vyplývá, že Komise vypočetla průměrnou cenu za pár obuvi spadající do každého kontrolního čísla výrobku za účelem srovnání s referenční cenou, které by měl dosáhnout průmysl Společenství při dosažení zisku ve výši 6 % (viz bod 292 odůvodnění

napadeného nařízení). Kladný rozdíl mezi dvěma cenami je cenovým podbízením, a tedy újmou, kterou utrpěl průmysl Společenství, která byla vypočtena na 23 % (viz bod 56 výše).

177 V projednávané věci má žalobkyně za to, že kritéria, která byla použita za účelem vytvoření dotčených kategorií byla natolik neurčitá, že měla za následek seskupení pod stejným kontrolním číslem výrobků obuvi značně odlišné pokud jde o její charakteristiku, a tedy její cenu. To zkreslilo jak výpočet dumpingového rozpětí, tak výpočet újmy. Za účelem prokázání těchto tvrzení poskytla žalobkyně tabulku, podle které několik kontrolních čísel výrobku zahrnovalo obuv, jejíž rozdíl v ceně je takový, že odpovídající výrobky nejsou již srovnatelné. Tyto údaje pocházely od pěti čínských subjektů, z nichž tři tvořily vzorek. Například kontrolní číslo výrobku AAB21 podle informací poskytnutých výrobcem č. 4 zahrnuje obuv za cenu ze závodu 26,30 amerických dolarů (USD), jakož i obuv za cenu ze závodu 112,09 USD.

178 V tomto ohledu je třeba uvést, že kontrolní čísla výrobku jsou určena podle charakteristik vlastních každé podkategorii výrobků spadajících do definice dotčeného výrobku, a nikoliv podle ceny každého tohoto výrobku. Skutečnost, že kontrolní číslo výrobku zahrnuje výrobky spadající do značného cenového rozpětí sama o sobě neprokazuje, že kritéria vybraná pro uskutečnění tohoto systému nejsou relevantní.

179 Jak Rada zdůrazňuje, žalobkyně nevysvětluje, jaké byly fyzické rozdíly mezi obuví prodanou za vysokou cenu a obuví prodanou za cenu nízkou ani jak tyto rozdíly mohly být zohledněny v jiném systému. Kromě toho, jak uvedla Rada v bodě 143 napadeného nařízení, cenové rozdíly mohou být ve skutečnosti zapříčiněny řadou činitelů, např. módními trendy nebo psychologíí trhu, což nutně nezpochybňuje srovnatelnost výrobků v rámci stejného kontrolního čísla výrobku. Žalobkyně tedy

neprokázala, že systém založený na pěti charakteristikách, který Komise vytvořila, byl zjevně nepřiměřený.

- 180 Co se týče argumentu žalobkyně vycházejícího ze skutečnosti, že oblast týkající se kategorie obuvi „E“ (Ostatní) zahrnuje zároveň „společenskou obuv“ a „mocasíny“ (viz bod 164 výše), je třeba uvést, stejně jako uvádí Rada, že tato oblast odpovídala pouze jednomu z pěti kritérií použitých pro vypracování systému kontrolních čísel výrobku a že žalobkyně neprokázala, že rozdíly byly natolik významné, že odůvodňovaly vytvoření dalších kategorií obuvi pro zajištění spravedlivého srovnání.
- 181 Konečně, co se týče žalobních bodů vycházejících z nedostatku odůvodnění (viz bod 167 výše), je třeba uvést, že jelikož neexistuje indicie toho, že cenové rozdíly pocházejí z fyzických rozdílů, které systém kontrolních čísel dostatečně nezohlednil, nejsou orgány povinny podrobněji vysvětlit možné příčiny těchto rozdílů.
- 182 Šestý žalobní důvod, jakož i žalobu v plném rozsahu je tudíž třeba zamítnout.

K nákladům řízení

- 183 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

¹⁸⁴ Podle čl. 87 odst. 4 jednacího řádu Komise, CEC a italští výrobci ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory (Hui Yang) Corp. Ltd ponесе vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

- 3) Evropská komise, Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC), BA. LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas a šestnáct dalších vedlejších účastníků řízení, jejichž jména jsou uvedena v příloze, ponесou vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. března 2010.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	II - 814
Skutečnosti předcházející sporu a napadené nařízení	II - 824
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	II - 835
Právní otázky	II - 838
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení	II - 839
Argumenty účastnic řízení	II - 839
Závěry Soudu	II - 842
K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 18 základního nařízení	II - 843
Argumenty účastnic řízení	II - 843
Závěry Soudu	II - 846
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 3 základního nařízení	II - 851
Argumenty účastnic řízení	II - 851
Závěry Soudu	II - 852
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 20 základního nařízení, porušení práva na obhajobu a nedostatku odůvodnění	II - 854
Argumenty účastnic řízení	II - 854
Závěry Soudu	II - 857
K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu, pokud jde o újmu způsobenou průmyslu Společenství	II - 863
Argumenty účastnic řízení	II - 863
Závěry Soudu	II - 864

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. ...	II - 865
Argumenty účastnic řízení	II - 865
Závěry Soudu	II - 867
K nákladům řízení	II - 871

Příloha

Calzaturificio Elisabet Srl, se sídlem v Monte Urano (Itálie),

Calzaturificio Iacovelli di Iacovelli Giuseppe & C. Snc, se sídlem v Monte Urano,

Calzaturificio Leopamy Srl, se sídlem v Monte Urano,

Calzaturificio Lunella Srl, se sídlem v Monte Urano,

Calzaturificio Mia Shoe Snc di Gattafoni Carlo & C., se sídlem v Monte Urano,

Calzaturificio Primitempi di Monaldi Geri, se sídlem v Monte Urano,

Calzaturificio R. G. di Rossi & Galie Srl, se sídlem v Monte Urano,

Calz. S. G. di Seghetta Giampiero e Sergio Snc, se sídlem v Monte Urano,

Carim Srl, se sídlem v Monte Urano,

Florens Shoes SpA, se sídlem v Monte Urano,

Gattafoni Shoe Snc di Gattafoni Giampaolo & C., se sídlem v Monte Urano,

Grif Srl, se sídlem v Monte Urano,

Missouri Srl, se sídlem v Monte Urano,

New Swing Srl, se sídlem v Monte Urano,

Podosan Medical Shoes di Cirilli Michela, se sídlem v Monte Urano,

Viviane Sas, se sídlem v Monte Urano.